

MOORD NEIGINGEN.

Door B. J Starink.

*17 JULI 2020
BEGIN SCHRIJFPROCES.
Moord Neigingen!*

Disclaimer...

*Titel: Moord Neigingen.
Copyright © 2020 - B.J Starink*

Alle rechten voorbehouden.

Dit is een werk van fictie. Namen, personages, bedrijven, plaatsen, evenementen, landinstellingen en incidenten zijn ofwel het product van de verbeelding van de auteur of worden op een fictieve manier gebruikt. Elke gelijkenis met werkelijke personen, levend of dood, of werkelijke gebeurtenissen is puur toeval. Geen enkel deel van dit boek mag worden gereproduceerd of opgeslagen in een ophaalsysteem, of verzonden in welke vorm of op welke manier dan ook, elektronisch, mechanisch, fotokopieerapparaat, opname of anderszins, zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN: 9798695325287

Website: bjstarink.allauthor.com

Cover design by: B.J Starink

Namtillaku heeft zijn oordeel geveld.

Het was een hel maar, zelfs daar is ze aan gewend.

Ze blijft leven tot in het einde der tijden.

Voor altijd lijden zo staat het beschreven.

En zo heeft Namtillaku het verteld:

Alleen de sterken overleven, en alleen de sterkste zal daar zijn leven voor willen geven.

Gij bent de sterkste maar ook gij hebt opgegeven, dus wilt gij naar het rijk der Schaduwen om verder te kunnen leven?

Of geeft Gij uwe Gezondheid op om te kunnen vergeven?

Aan alle kanten zit een nadeel, maar die gaat gij snel zat beleven.

Want ik zie in uwe ogen dat gij veel liever dood wil dan dat gij wilt vergeven.

Dus bij deze is mijn Oordeel snel geveld:

*Gij zult voor tijd een uitzondering
wezen. Gij zult voor eeuwig leven.*

*Gij zult moorden voor mij
Samtillaku, pas dan zal ik
Samtillaku uwe
ongehoorzaamheid vergeben.*

*Ten altijd uitkijken voor het
schaduwrijk.*

*Wanneer gij sterft raakt de aarde
een stuk leven kwijt!*

*Gij Maria Elizabeth Maro
bent bij deze veroordeeld tot
een oneindig leven!*

Voorwoord

Ik heb geprobeerd een schone versie (zonder scheldwoorden) te uploaden maar ik ben stellig van mening dat de scheldwoorden het boek een zekere kracht geven. Dus daarom heb ik de oude politiek incorrecte versie weer geupload... Er rest mij nog 1 ding en dat is om te beginnen met het verhaal. Heel veel plezier gewenst met dit boek.

Om te beginnen wil ik zeggen dat ik heb genoten om Onbekende Neigingen te schrijven. En met veel vallen en opstaan, staat hij wel op papier. Ik heb me in Onbekende Neigingen puur met de menselijke gedachtegang beziggehouden en het voor iedereen begrijpbaar maken. Deze gaat om een andere boeg... Eentje in een moeilijkere context maar nog steeds een begrijpbare. Het idee van deze is gekomen (niet in de bajes) maar tijdens een opname. Op twee verschillende HIC's. Wat je denk ik ook wel teruglezen kan in het verhaal. Ik zou graag mijn oude legende verteller Bennie weer aan het woord laten. Ik vond dat hij de eerste keer ook wel geslaagd was. Dus Bennie ga je gang!

Dank je B.J. nou laten we maar weer beginnen of niet? Welkom welkom iedereen. Ik zei dat ik terug zou komen met nog een legende en ja lieve mensen ik ken er weer één.

Eén die je niet aan ziet komen. Kom er lekker bij zitten en zet uw gehoor en ogen open, op deze bloedhete zomeravond. Ik hoorde deze legende eigenlijk kortgeleden pas. Maar als alles gezegd en gedaan is, de grootste kannibalistische ratten infestatie nog altijd de mens is. En mensen er nog steeds alles aan doen om er zelf beter van te worden, hun eigen hachje te redden en een ander te laten lijden.

Dus daarom kom ik opnieuw met een legende genaamd: **Moord Neigingen**.

Welkom bij: **Onbekende Neigingen II**. Dit is een wat moeilijker te lezen boek maar zeer zeker niet al te moeilijk. We weten allemaal hoe het met La Familia Maro afliep. Maar daar stopt het verhaal niet. Of nou ja nog niet! We denken alles te kunnen weten en meemaken. Maar het feit blijft dat jijzelf je allergrootste demon of duivel bent.

Dat gezegd te hebben, wil ik u weer een legende vertellen... Alleen deze wordt niet zo rooskleurig als de eerste: Onbekende Neigingen... Deze wordt erg, heel erg. Deze wordt hard en ijskoud. Dit wordt er één waar bijna geen leeftijd restricties voor kunnen zijn. Maar in deze zit alles. Misschien zelfs wel een happy end! Maar daar denk ik nog even over na...

Nou laten we maar beginnen niet? Aan de legende
genaamd:

Moord Neigingen.

Een legende zoals weinige.

*Iedereen heeft ze, waaronder jij! Begin nu maar
niet aan jezelf te twifelen. Niemand valt iets te
verwijten.*

Hoofdstuk I.

Dag X.

Wanneer Maria om zich heen kijkt en zich de afschuwelijke dingen herinnerd, wordt ze misselijk. Maar dat kan ook een andere oorzaak hebben. Want Donald is misschien wel haar specialist, maar wie is dan haar arts? Of zelfs wel verpleegkundige? Iemand moet haar toch medicijnen toedienen? Ze kan geen kant op vastgebonden aan haar bed. Ze blijft maar denken en denken aan waarom Maikel nou met dat meisje, juist dat meisje het werk van God overnam. Niemand heeft het recht om een leven te nemen niemand.

Zelfs ik niet...

Zucht ze zacht. Wat zag hij toch in haar zo mooi was ze niet hoor. Zo mooi was ze toch niet? Ze lacht

ja als je van een hoer houden kan, dan wel.

Hoeveel mannen zou ze al versleten hebben voordat zij haar oog op haar Maikel liet vallen? Hield ze wel van Mikey of was dat gewoon schijn?

Elke vraag maakt Maria bozer en bozer totdat ze hardop luid schreeuwt:

Maikel is en blijft van mij! En een hoer komt daar niet tussen!

Maria lacht hysterisch ze begint haar armen en handen te bevrijden uit het bed. Ze lacht en blijft lachen. Met elke seconde lijkt het of ze hysterischer wordt. En ze beweegt meer en meer. Ze hoort iets kraken maar het is niet het geklingel van de boeien om haar armen. Dan knapt er wat, en stopt ze onmiddellijk met lachen. Er wordt op de deur geklopt ze hoort gegiechel. Het lijken wel spelende kleine kinderen. Het doet haar denken aan haar buurt kinderen samen met haar Maikel. Er verschijnt een glimlach op haar gezicht. Verzonken in gedachten slaapt ze in. Denkend aan haar Maikel weet ze dat ze droomt. Wanneer ze haar man weer ziet. Wat een klootzak is dat toch! Maarja het blijft de vader van haar kind. Ze laat haar keer op keer slaan en vernederen door die eikel. Ze probeert hem keer op keer van Maikel af te trekken. Maar Mark is te sterk. Elke keer als hij die rotzooi op heeft is hij te sterk.

En dan ook alleen wanneer hij die rotzooi op heeft. De sealtjes liggen open op tafel. Maikel vraagt op een zachte toon: Pappa mag ik proberen?

Meteen als Maikel het gevraagd heeft pakt die flikker een mes uit de keuken en zet die op het keeltje van haar jonge zoon. Hij vraagt: Wil jij dit proberen jongen? Probeer maar!

Maikel trillend en in tranen smeekt: *Pappa je doet me pijn wil je hiermee ophouden alsjeblieft?*

Mark lacht: Heb ik zo een mietje opgevoed?

Dan haalt hij het mes van Maikel's keeltje en zegt: Je bent het niet waard jongen. Mietjes zullen mietjes blijven. Geen domme dingen doen jongen... Er druipt een druppeltje bloed naar beneden. En Maikel's shirt verkleurd.

Dan wordt Maria wakker. Ze wordt wakker op een schuimrubber matras op de koude grond, in de separeer. Ze kijkt en scanned opzoek naar een uitgang. Dit is niet de eerste keer dat ze daar is beland. Er hangt een camera boven haar matras, en een in de badkamer.

Ze kunnen alweer zo op mijn doos kijken denkt ze, en trekt haar broek uit. Ze zegt: *Oké jongens dus jullie willen een showtje dan krijgen jullie dat!*

Ze gaat onder de douche staan en begint haar poes te aaien. Maar het mag blijkbaar niet. Het enige wat haar nat maakt is de douche. Ze schreeuwt:

GOD VERDOEMD JULLIE, GOD VERDOEMD JULLIE ALLEMAAL

KETTERS! VUILE ONGELOVIGE HEIDENEN...

Dan komen er mensen binnen, en slepen haar met zijn drieën onder de douche vandaan. Twee sterke mannen hebben haar armen vast en er komt een vrouw achteraan gehuppeld. Het enige wat ze kan doen is lachen. Ze wordt op haar matras gelegd en voelt een prik bovenin in haar kont. Ze blijft lachen terwijl de spuit langzaam leeg raakt. Wanneer de spuit leeg is voelt ze een druppel naar beneden lopen. En de mensen lopen weg, de vrouw voorop en de twee mannen achter haar aan. Ze voelt zich slaperig worden. Maar ze heeft zichzelf voorgenomen niet in slaap te vallen. Ze mag niet slapen. Niet nu!

Wakker blijven Maria! Wat je ook doet wakker blijven! Is wat ze denkt wanneer ze de volgende hoort schreeuwen... Ze kan hem wel gebruiken, hij klinkt woedend en ze hoort hem vloeken. Dat gaat even door en dan hoort ze niks meer. Totale stilte overvalt haar.

Ze denkt: Dus als je schreeuwt val je om... Mooi dat weet ik dan alvast. Hoe drukker je je maakt hoe eerder die verrotte spuit werkt. Das goed om te weten. Maar wat voor een spul is het dan?

Haar oogleden worden zwaarder en zwaarder, maar ze moet wakker blijven. En haar beste beentje voortzetten. Ze moet een brave borst zijn om hieruit te komen. Dus ze besluit de radio aan te zetten via het beveiligde touchscreen scherm. Ze wil het volume harder zetten wanneer het nummer blood on my knife weer eens voorbijkomt. Maar besluit maar te gaan liggen en ze doet haar ogen dicht. Ze hoort nog een klein stukje van het nummer.

You know him or you don't. You know him only trough stories or you know him well. But everyone knows the lore. Everyone has their own stories to tell and soul to sell.

Ze springt meteen op en sprint naar de radio, ze drukt en drukt maar de touchscreen reageert niet. Dan hoort ze:

And everyone goes to the kingdom of hell.

Where he rules for Evermore.

NEE NEE NEE IK GA NIET NAAR DE HEL... GOD ZAL MIJ VERGEVEN.

GOD VERGEEFT IEDEEREEN, DUS MIJ OOK.

Dan komen dezelfde mensen weer binnen, en weer grijpen ze haar vast.

Weer gooien ze haar op haar matras en weer voelt ze een prik. Het enige wat ze op dit moment kan is smeken:

*Nee ik smeeek jullie niet doen, God zal mij vergeven. God vergeeft iedereen
dus mij ook.*

Ze hoort de mensen wegllopen en de voetstappen ze verdwijnen. Dan wordt alles gitzwart een seconde later valt ze in een diepe slaap. Vanaf het moment dat ze haar ogen opent weet ze dat ze nog slaapt. Maar wakker worden lukt niet. Ze staat in een kamer en ziet een schaduw van een lange man voor haar staan. Maar de schaduw wordt niet groter of kleiner. Hij blijft daar maar staan. Dan wordt de kamer zo zwart als de schaduw zelf. Ze wordt bang ze weet dat ze daar weg moet komen.

Maar hoe? Ze voelt en voelt maar de kamer wordt langer en langer, de kamer wordt alsmaar langer terwijl ze wanhopig naar een uitweg zoekt. Bij elke stap rekt de kamer uit.

Totdat ze een klein glimmend dingetje ziet ergens helemaal achterin de kamer. Ze probeert het glimmende dingetje te bereiken. Maar wederom wordt de kamer langer bij elke stap.

Ze weet dat het glimmende ding binnen handbereik is maar hoe komt ze daar toch? De kamer werkt totaal niet mee. Dan hoort ze voetstappen en geklop. Verward doet ze haar ogen open. Ze ziet twee mensen achter een glazen deur staan. Ze hebben een bord vast.

Maria eten, wil je eten?

Ja graag dank je.

De deur gaat open eigenlijk uit instinct gaat ze achterin de hoek van de extra beveiligde kamer zitten. Het bord wordt voorzichtig neergezet de man zegt vriendelijk: Eet smakelijk, tot zo! Ze loopt verward naar het bord en pakt het op. Ze gaat op het schuimrubberen matras zitten, er vormt meteen een kuil in het schuim. Ze pakt het plastieken vorkje op, en brengt een hap eten naar haar mond. Meteen als ze het eten in haar mond stopt ziet ze het glimmende ding recht voor haar verschijnen. Het is een oog denkt ze.

Het glimmend dingetje verplaatst zich in de kamer. Ze volgt het met haar ogen.

Dan staat er een schaduw recht voor haar, dezelfde als in haar droom. Hij staat daar maar stil te staan.

Ze probeert haar blik ergens anders op te focussen maar de schaduw heeft haar volledige aandacht. Het glimmende ding is ze kwijt. Ze kijkt naar de glazen deur. De mensen staan ook stil. De vriendelijke man staat daar met een lach op zijn gezicht, terwijl de andere boos van zich afkijkt. Ze vindt de vriendelijke man interessanter, en geeft een lach terug aan de man. Meteen als ze dat doet staat de boze man op de deur te bonzen en trappen. Hij kijkt nu zelfs nog bozer dan eerst. Ze wordt er bang van en kijkt weg. Dan ziet ze de schaduw in zijn ware gedaante. Een zwart mannetje met een aluminium oog. Het doet haar denken aan de oude verhaaltjes van haar ouders vroeger. Deze schaduw doet haar denken aan vadertje tijd, zoals haar vader hem altijd beschreef... Een oude schaduw waarvan de contouren en rimpels zichtbaar zijn, met een glimmend metalen oog. Ze herinnert zich het verhaaltje nog. Ze zal nu wel moeten meespelen. Zoals in het verhaaltje kan vadertje tijd je diepste verlangen uit laten komen. Maar dan mogen er geen losse eindes in het contract staan.

Dus moet ze nu haar diepste verlangen uitleggen aan vadertje tijd zonder een los einde te achter te laten.

De schaduw lacht naar de boze bonkende man, de deur knapt kapot. De boze man loopt naar binnen, en gaat achter in de hoek van de kamer zitten.

De vriendelijke man staat daar nog. Nog met een glimlach op zijn gezicht.

Maria kan alleen maar denken maar ik heb het contract nog niet voorgelegd. De schaduw lacht en hij verdwijnt sneller als dat hij kwam. De vriendelijke man blijft nog steeds lachend staan. Terwijl de boze naar de glazen deur wijst. Maria zegt:

Dank je wel, mag ik jouw naam weten? De boze man kijkt vertwijfeld en zegt grommend:

RAATILAKU.

Maria geeft de man een knipoog en loopt de deur uit.